

David Endicott

Känslan: Tanken: Viljan: Styrkan: Orden:
Tillhörighet Förbättring Överleva I slugheten I det fördolda

Att se upp mot stjärnhimlen en mörk kväll är det billigaste och vackraste nöjen en man kan företa sig. När solen gått ner i Innsmouth sena höstkvällar är skådespelet som klarast och man kan följa Orions jakt efter Plejaderna och Perseus, Cassiopeias och Andromedas kamp mot gorgonerna. Det är sannerligen mäktiga ting som sker därute i mörkret. Det är en överväldigande känsla som ännu inte överträffats av något, dina 23 år till trots.

Den stora anledningen till att du själv blivit så fascinerad av stjärnorna är antagligen att det var ett av de få nöjen som din familj hade råd med under din tidiga ungdom. Du vet inte riktigt vad det berodde på, men pengarna som din far tjänade verkade aldrig helt räcka till, och det hände alltför ofta att både du, din mor och din äldre bror fick gå hungriga från bordet på kvällarna. Ibland hjälpte du upp de mest akuta behoven genom att stjäla grödor från de kringliggande gårdarna, ibland också pengar och säljbara prylar. Det var väl egentligen inte så att det gick någon direkt nöd på din familj, men du ansåg att ni alla förtjänade ett bättre liv, och om det bara skulle kosta dig ett dåligt samvete, var det värt det.

Din uppväxt i Innsmouth var i alla avseenden mycket skyddad och trygg. Även om föräldrarna i de finare hushållen varnade sina barn för att umgås med dig hade du ändå många vänner. Du var aldrig någon direkt ledargestalt, men lyckades ändå ofta få din vilja igenom. Du var och är skicklig på att argumentera och till och från utmanövrerade du även vänner som var flera år äldre än du.

Till och från hittade ni på rackartyg och blev mer än en gång jagade av Innsmouths arga gubbe till polis, men ni lärde er snart knepen och åkte aldrig dit. De små stölder som ni genomförde var välplanerade och ni lämnade inga spår efter er. Och roligt hade ni.

När din far dog ställdes ditt liv på ända. Det var oklart hur han egentligen dött. Doktorn kunde helt förklara hans plötsliga död, och hävdade på hjärtattack, något som du betraktade med viss skepsis. Din mor tog förlusten väldigt hårt, blev introvert och drog sig under flera månader tillbaka till sitt rum, och det var med tvång, som du och din bror fick henne att äta och dricka. Flera gånger försökte hon ta sitt liv, på allt mer uppfinningsrika sätt. Varje dag gick till slut åt till att hålla henne under uppsikt.

Ibland var din mors tillstånd så illa att ni var tvungna att kalla på läkare, som gav henne lugnande medel när hennes attacker var som värst. Det var i samband med detta som du för första gången tog morfin, och känslan av lugn och harmoni var så välbehövlig, att du fortsatte under en längre tid. Fortfarande tar du morfin ett par gånger i veckan; det finns ingen skönare känsla än den kemiska bedövningen. Problemet är bara att det är dyrt. Väldigt dyrt.

Så småningom tillfrisknade hon, och började långsamt återvända till verkligheten. Det uppenbarades då också för dig att din far lagt undan en mindre summa pengar under sin levnad, som din mor nu av samvetsqual för allt hon låtit dig och din bror gå igenom, ville ge

er. Det var inte mycket pengar, men det räckte för att finansiera studier vid Miscatonic i Arkham. Egentligen var det inte studier som lockade, utan möjligheten att få lov att komma bort från plikterna i hemmet och en chans till nya upplevelser och bekanta. Efter att ha varit fullkomligt låst vid din mors sjukdom i över ett år var du plötsligt fri.

Vid universitetet läser du astronomi och även en del antik historia. Det är ämnen som intresserar dig, och även om du inte är överdrivet intresserad under lektionstid, är du ändå tillräckligt motiverad för att klara tentor och förhör. Ditt morfinberoende har gjort att du har ett stående behov av pengar. Du har haft svårt att få något jobb vid sidan av studierna och har därför, då och då, varit tvungen att stjäla för att ha råd. Det har bara varit småsaker, som klockor och plånböcker; sådant som ditt samvete är härdat nog att utstå.

Du har skaffat dig några vänner vid universitetet, de går i din astronomiklass och är reko typer allihop. Ni bor inackorderade i ett stort rum på Miscatonic University. Du tycker ibland att det kan kännas lite trångt, men det är bättre än inget alls.

Under det första året har ni alla blivit undervisade av Dr Eric Martell, en mycket kompetent man inom astronomin. Ni är alla överens om hans storslagenhet som lärare och mentor. Nu under sommaren har ni fått en uppgift av Dr Martell, ett arbete som skall skrivas färdigt innan terminen börjar. Som handledare har ni Dr Martell själv, men ni har inte kunnat kontakta honom på sistone. Ni var alla hemma på var sitt håll under en månad mitt på sommaren. När ni kom tillbaks så gick det inte att få tag i Dr Martell, och han hade inte varit på universitetet på länge när ni frågade.

Det är en fruktansvärt varm sensommar, och ni arbetar mest om nätterna. Dagarna är nästan alldeles för varma för att uthärda i vaket tillstånd. Men givetvis måste ni ibland arbeta om dagarna också, då de flesta bibliotek bara har öppet om dagarna.

Arbetet ni håller på med handlar om de viktigaste människorna inom astronomin och de viktigaste framstegen och vändpunkterna. Idag har ni har allihopa bestämt er för att gå till Miscatonics bibliotek och leta efter bra litteratur till arbetet.

Det är olidligt hett och ni har stämt träff på trappan utanför biblioteket, du hade ett ärende att sköta nere i hamnen så du blir nog lite sen, men det är de andra vana vid.

Dina vänner:

Alec Hartwell

Alec är ganska mysig men lite mesig och ofokuserad. Han lever i en drömvärld och svår att få kontakt med. Han säger dock ganska roliga saker ibland. Visst är han din vän, men var har ni egentligen gemensamt?

Robert Stafford

Robert är en torrboll och alltför redig för din smak. Han är bra som vandrande uppslagsverk, men det är ingen fart i honom. Han har dock förmågan att ta ner folk på jorden, särskilt då drömmaren Alec. En sak har du Robert att tacka för, dina betyg. Utan honom hade du aldrig klarat dig genom kurserna.

Henry Wanton

Henry är stabil och vet var han står på jorden, en lugn och jordnära människa. Han har tur med flickor och har lätt för att skaffa sig vänner. Du brukar hålla dig i hans närhet, kanske

kan du plocka upp någon flicka han lämnat efter sig. Han är trevlig att prata med, men ni kommer aldrig varandra särskilt nära.

Michael Wilcox

Figge Michael är din närmaste vän i gänget, ni brukar ofta gå ut på stadens restauranter och roa er. Det är alltid han som bjuder, samtidigt verkar han lite imponerad av dina mindre lagliga sysselsättningar. Utan Michael hade du varit fattig som en kyrkråtta, för det är du honom evigt tacksam.

Michael Wilcox

Känslan:	Tanken:	Viljan:	Styrkan:	Orden:
Makt	Överlägsen	Vinna	I Pengarna	Allt har ett pris

Pappa har alltid varit min stora förebild. Alltid hänga med den sociala gräddan, gå på de finaste tillställningarna. Alltid vara en del bland dem som för samhället framåt, och är i toppen. I händelsernas centrum helt enkelt. Jag förstår inte varför arbetarna fortsätter som de gör och inte lever som jag. Jag tror inte att de inser vad de missar. Men sedan är ju de flesta av dem bara slödder och patrisk som aldrig skulle kunna lära sig att leva med oss i den sociala eliten.

Synd bara att inte alla förstår sig på oss. Som min mamma. Men det är väl därför pappa och jag flyttade till New York, när jag var liten. Så att jag kunde gå på en fin skola och han kunde umgås med sina själsfränder. Så skulle han givetvis alltid ha med sig någon ny dam varje kväll. Han trodde nog att jag inte förstod eller nåt. Men det gjorde inget. Jag gillar hans stil. Sådan skall jag också bli. Inte för att jag inte tycker om min mamma; det är inget fel på henne. Bara hon kunde sluta med allt sitt tjat om att man skall tänka på de fattiga hela tiden. De har väl sig själva att skylla. Detta är frihetens land. Alla som vill kan komma någonstans.

Miscatonic University är mycket bra och lärande för mig. Pappa hade nog rätt när han sa att jag borde studera astronomi här. Här finns några av de bästa professorerna inom sina områden. Det sa pappa i alla fall, och visst har han rätt i det; precis som i det mesta. Synd bara att det måste ligga i den lilla hålan Arkham. Här är alla pubar små och klubbarna vill av någon anledning inte släppa in mig ännu. Vet de inte vem min far är; eller vem jag är? Men så är jag ju också ganska nyinflyttad. Jag får väl vänta tills ryktena omkring mig börjar starta. Då kommer de minsann vilja släppa in mig. Eller så får jag vänta tills pappa kommer hit någon gång, så får han prata vett med dem.

Det finns ju förstås ett ställe man kan gå till. På The Stuffed Goose kan man alltid träffa vettigt folk. Där slipper man också bli trakasserad av en massa arbetare, som tycker man betar sig konstigt. Inte för att det inte finns arbetare där, men de håller sig för sig själva. På The Goose brukar ju också Robert hålla till. Även om han bara är en pensionerad arbetare från Arkhams stations godshanteringsavdelning, så är han ändå lite av en själsfrände. Han har alltid något att berätta. Han har ju varit med om så mycket. Med Robert kan man prata om allt. Han skrattade inte ens när jag berättade om fiskmännen. De vidriga fiskmännen som jag såg den där kvällen när jag tappade bort pappa på tivolit. De fanns där bortanför alla attraktionerna borta vid vattnet. Jag är säker på att de kommer komma och söka upp mig en dag. Men än så länge undviker jag att berätta det för någon som jag inte litar på fullt ut. Idioterna tror ju mig inte. Dessutom vill jag inte att det skall komma ut att jag vet. De kunde ju få höra det och komma efter mig.

Astronomi är intressant. Astronomiklubben som jag är med i är också riktigt trevlig. Ingenting slår att sitta och ta det lugnt och bara diskutera fritt med andra. Alla i klubben är väl kanske inte på samma nivå som jag, men det duger helt klart som substitut innan jag blir insläppt på de riktiga klubbarna här i stan. Det enda som riktigt stör mig ibland är Henry Wanton. Vem tror han att han är egentligen? Bara för att han har idrottat lite och tror han är snygg, så skall han inte komma och domdera sådär. Han har inte alls samma sociala kompetens som jag har.

Dessutom ser jag faktiskt mycket bättre ut än vad han gör. Killen är ju för guds skull helt stillös! Men oftast är han helt okej, han är ju trots allt min rumskamrat, och, vän.

När du flyttade till Miscatonic så förväntade du dig att få bo i ett privat rum, men så blev inte fallet. Du fick bo tillsammans med fyra andra i ett rum som låg inne i universitetet. En dörr i mängden i den korridor där alla andra inackorderade studenter också bodde. Ni som bodde i rummet studerade alla astronomi och därför var det förvisso mycket bra att ni bodde i samma rum, då ni kunde hjälpas åt med studier etc.

Ni är alla med i samma astronomiska förening och ni brukar studera och ha det trevligt med de andra medlemmarna i föreningslokalen. Föreningslokalen, eller klubbstugan som den kallas är belägen på en höjd en liten bit från Miscatonic. Från stugan har man bra utsikt över Arkham och inget skymmer stjärnhimlen.

Under det första året har ni alla blivit undervisade av Dr. Eric Martell, en mycket kompetent man inom astronomin. Ni är alla överens om hans storslagenhet som lärare och mentor. Nu under sommaren har ni fått en uppgift av Dr. Martell, ett arbete som skall skrivas färdigt innan terminen börjar. Som handledare har ni Dr. Martell själv, men ni har inte kunnat kontakta honom på sistone. Ni var alla hemma på varsitt håll under en månad mitt på sommaren. När ni kom tillbaks så gick det inte att få tag i Dr Martell, och han hade inte varit på universitetet på länge när ni frågade.

Ni antog alla att han hade tagit en välbehövlig paus från universitetet och åkt på semester. Han kunde verkligen behöva det, han var extremt innystad i ett projekt månaden innan ni åkte. Vad det var för ett projekt ville han inte berätta, men han sade att det antagligen skulle visa sig inom en nära framtid.

Det är en fruktansvärt varm sensommar, och ni arbetar mest om nätterna. Dagarna är nästan alldeles för varma för att uthärda i vaket tillstånd. Men givetvis måste ni ibland arbeta om dagarna också, då de flesta bibliotek bara har öppet om dagarna.

Arbetet ni håller på med handlar om de viktigaste människorna inom astronomin och de viktigaste framstegen och vändpunkterna. Idag har ni har allihopa bestämt er för att gå till Miscatonics bibliotek och leta efter bra litteratur till arbetet.

Det är olidligt hett och ni har stämt träff på trappan utanför biblioteket, som vanligt kommer du nog att bli lite sen eftersom du har suttit nere på puben och tagit några öl.

Dina Vänner:

Alec Hartwell

En lite underlig kille som verkar vara väldigt frånvarande ibland. Du har sett honom sitta utanför klubbstuga bara stirrandes upp mot stjärnorna i timtal. Det är ju riktigt konstigt beteende, kisen skulle behöva lite hjälp på traven när det gäller klädstil osv. Han verkar tycka bra om Henry, du förstår inte varför han inte tycker lika bra om dig.

Robert Stafford

Killen är en verklig brillorm, han har hela tiden näsorna i olika böcker, sökandes efter den slutgiltiga sanningen. Om han inte lugnar sig snart kommer väl huvudet att sprängas av all information han tar in.

Stefan
(Tycker om Lövis
Henry)

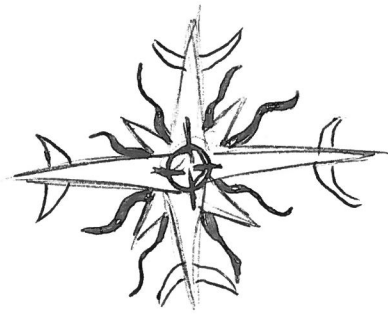
Billy

Johan David Endicott

En riktigt ruskig typ, klart att du gillar att ha honom med dig när du gör saker. Han verkar se upp till dig och studera vad du gör. En klart bra person att ha omkring sig så du själv kan glänsa, självklart bjuder alltid du när ni är ute.

Lövis Henry Wanton

Det är svårt att förklara ditt förhållande till Henry, han är en väldigt trevlig grabb. Samtidigt är det väldigt irriterande att han är så genomgod och atletisk, och ja rent t sagt stilig. Du och han tävlar alltid om positionen som ledare över gänget, han brukar vinna.

Montells adress

Excursion-kosmiskt stoff på kulle

Exp.

kom ihåg!

Bibl.

Kontakta Stanley! Flytta utrustningen!

Kubdos Rodföreläsningsslag
konstanten i Heisenbergs osäkerhetsrelation

Henry Wanton

Känslan: Tanken: Viljan: Styrkan: Orden:
Styrka Framåt Segra I ödmjukhet Till varje pris

Sedan barnsben har du varit en kämpe, och även en vinnare. Dina första steg, även om du självklart inte minns dem, vet du att du tog som en seger. Allt du tog dig för i din barndom betraktade du som tävlingar, till och med en sådan sak som att städa ditt rum. Känslan av att alltid sträva mot en seger förstärktes när du började intressera dig för sport.

Till saken hör förstås att du alltid blivit belönad för de prestationer du utfört, dina underbara föräldrar stöttade dig alltid och gör det fortfarande. Belöningarna behövde inte bestå av materiella ting, ett "jag älskar dig min son" från din mor räckte. Mor och far betyder oerhört mycket för dig, du vill helst inte tänka på den dag de kommer att lämna dig. De har alltid givit dig frihet att följa din egen väg och att leva ditt liv som du vill. Eftersom de förstod att du var villig att kämpa för ett gott liv har de inte pressat dig till något du själv inte önskat. Dock har de alltid påpekat hur stil och vänlighet alltid vinner i längden. Ord som du tog till dig.

I skolan trivdes du som fisken i vattnet, där fanns många möjligheter att visa sig bäst, dock var du alltid ödmjuk, aldrig elak eller mallig. Detta gjorde att du vann många vänner som angav dig sitt förtroende. Lärarna gillade dig skarpt, du fick direkt privilegiet att bli ordningsman för klassen, att varje dag lämna in en korrekt närvarorapport fick dig att känna dig viktig.

Snart började du engagera dig i skolans organiserade idrottsföreningar, där du fann fäktning särskilt attraktivt. En urgammal, ädel kamp. Man mot man. Det kändes rent och ursprungligt. Givetvis deltog du även i rugby- och boxningsträningen. Din fysik byggdes snabbt upp och redan vid femton års ålder var du en välbyggd atlet.

Ditt fördelaktiga utseende tillsammans med din ytterst sympatiska stil gjorde dig snabbt populär bland flickorna. Många skulle säkert utnyttja den situationen men du behöll din respekt för andra människor. När du tänker efter så svärmade verkligen flickorna omkring dig vilket säkert lockade fram svartsjuka hos många andra unga män i din ålder. Kanske var det därför en pojke i klassen över dig en dag kom fram och slog till dig rätt i ansiktet. Du svarade med att golva honom med en rak höger. Direkt efteråt tog du hans hand, reste honom upp, bad om ursäkt och bad honom förklara sitt beteende. Han tittade bara oförstående på dig och gick därifrån. Detta fick dig att fundera på om det var du eller han som gjort fel.

Fäktningen gick allt bättre och bättre och snart blev du mästare i skolans juniorlag. Du genomförde din skarpfäktning med bravur och fick ditt klädsamma ärr på kinden. Efter den händelsen kände du dig bättre än någonsin, det kändes på något sätt som ett mandomsprov, du och din fäktnästare ensamma i den stora salen.

Sommaren efter du avslutat din grundläggande utbildning, när du var arton år, reste du utomlands, till England, dina föräldrar tyckte att du skulle få se din släkts ursprungsland. Du älskade de gröna kullarna på landsbygden och Londons myllrande stadsliv. Din farbror hade en gård utanför Ipswich, där du fick arbeta, det var även där du träffade ditt livs kärlek Mary

Roberts, som arbetade på granngården. Minnena av hur du sprang över kullarna under den stjärnbekläddna natthimlen för att få ligga vid din älskades sida gör dig fortfarande tårögd. Ni svor att aldrig sluta älska varandra, en ed ni hållit. Ni har fortsatt skicka brev till varandra sedan du lämnade England och efter du avslutat dina studier kommer du att återvända dit för att äkta henne.

Dina fortsatta studier tog plats på Miscatonic University i Arkham, inte långt från din födelsestad Innsmouth. Som vanligt flockades folk omkring dig, särskilt då flickorna, men du glömde aldrig Mary. Visst går du då och då ut med flickor, till deras förtjusning, men du går aldrig längre än så. Detta är det inte så många som vet om, utan tar dig för den största casanovan i hela Arkham. Man kan lätt tro att du krossat hjärtat på otaliga flickor vid det här laget, men du har alltid förklarat för dem att du redan har lovat din odelade kärlek till en annan. Denna öppna bekännelse förstår de, men det har hänt att vissa fattat ännu större tycke för dig.

Du fick bo tillsammans med fyra andra studenter i ett rum som låg inne i universitetet. En dörr i mängden i den korridor där alla andra inackorderade studenter också bodde. Ni som bodde i rummet studerade alla astronomi och därför var det mycket bra att ni bodde i samma rum, då ni kunde hjälpas åt med studierna. Ni är ett mycket väl sammansvetsat gäng och utför alltid gruppuppgifter i astronomikursen tillsammans.

Ni är alla med i samma astronomiska förening och ni brukar studera och ha det trevligt med de andra medlemmarna i föreningslokalen. Föreningslokalen, eller klubbstugan som den kallas är belägen på en höjd en liten bit från Miscatonic. Från stugan har man bra utsikt över Arkham och inget skymmer stjärnhimlen. Du brukar ofta gå dit själv och betrakta stjärnorna för att få lite stillhet och ro.

Fäktningsskarriären tog fart på allvar och snart deltog du i de nationella tävlingar som hölls inom universitetsvärlden. Snart var du ordförande och kapten för skolans fäktningsslag, den yngste någonsin. Som huvudämne valde du engelsk litteratur och historia. Du kände dock att detta var lite väl tungt och valde till astronomi då du tänkte att detta kunde bringa lite variation. Det gjorde det också, de vänner du fann vid institutionen för astronomi blev de bästa du någonsin haft, förutom Mary och dina föräldrar.

Studierna går otroligt bra, högsta betyg i alla ämnen och ett antal stipendier, framförallt i fäktningen.

Under det första året har ni alla blivit undervisade av Dr Eric Martell, en mycket kompetent man inom astronomin. Ni är alla överens om hans storslagenhet som lärare och mentor. Nu under sommaren har ni fått en uppgift av Dr Martell, ett arbete som skall skrivas färdigt innan terminen börjar. Som handledare har ni Dr. Martell själv, men ni har inte kunnat kontakta honom på sistone. Ni var alla hemma på varsitt håll under en månad mitt på sommaren. När ni kom tillbaks så gick det inte att få tag i Dr Martell, och han hade inte varit på universitetet på länge när ni frågade.

Men, alldeles nyligen efter att ni kommit tillbaka hörde du och Alec hur två förbipasserande lärare diskuterade huruvida polisen hade fått reda på något mer om Dr Martells försvinnande. Ni blev givetvis alla fundersamma, men ni bestämde er för att försöka koncentrera er på arbetet då det är essentiellt för kursen.

Astronomin har tydligen en förmåga att locka de mest skilda individer, dina vänner är mycket olika både dig och varandra men ni trivs ändå väldigt bra ihop. Du är inne på ditt sista läsår nu, medan de andra skall fortsätta studera astronomi och ta en Masters Degree. Själv kommer du att få den graden i engelsk litteratur. Känslorna är blandade inför din flytt till England nästa år, det skall bli underbart att återse Mary men samtidigt svårt att lämna dina bästa

Vänner. Du vill att detta sista läsår skall bli det bästa ni upplevt, och tycker därför att ni skall spendera så mycket tid tillsammans som möjligt och hitta på så mycket roligt ni bara kan. Just nu känns det som om något behöver hända.

Det är en fruktansvärt varm sensommar, och ni arbetar mest om nätterna. Dagarna är nästan alldeles för varma för att uthärda i vaket tillstånd. Men givetvis måste ni ibland arbeta om dagarna också, då de flesta bibliotek bara har öppet om dagarna.

Arbetet ni håller på med handlar om de viktigaste människorna inom astronomin och de viktigaste framstegen och vändpunkterna. Idag har ni har allihopa bestämt er för att gå till Miscatonics bibliotek och leta efter bra litteratur till arbetet.

Det är olidligt hett och ni har stämt träff på trappan utanför biblioteket, du kanske kommer att bli lite sen då du kommer direkt efter fäktningsträningen. Troligtvis den sista på ett tag då fäktnästaren bedömer det vara en hälsorisk att fäktas i den otroliga värmen.

Dina vänner:

Alec Hartwell

En mycket underlig person, men du gillar honom skarpt. Du har förstått att han inte alltid haft det så lätt i livet. Till en början verkade han väldigt reserverad, men din avväpnande och vänliga stil gjorde att han anförtrode sig till dig. Han har aldrig haft någon äldre bror som tagit hand om honom. Du har på något sätt tagit den rollen. Han är en drömmare, men han tror på sina drömmar och det beundrar du.

Michael Wilcox

Du har ett väldigt speciellt förhållande till Michael, han kan vara otroligt arrogant och hänsynslös. Du märkte i början av er bekantskap att även han försökte vinna Alecs förtroende, detta gjorde honom till lite av en rival. Sedan dess har han varit din motståndare i nästan allt, men inte på ett otureligt sätt utan mer på ett sportsligt plan. Du tycker ändå att du har överläget, då hans främsta fördel är hans pengar, medan du har stil och charm.

Robert Stafford

Robert är en perfektionist och en kämpe. Han är otroligt nyfiken och vetgirig, vilket tilltalar dig. Han grundar aldrig sina uttalanden löst, utan ser till att alltid ha uppbackning och källor att referera till. Till skillnad från Alec så ser han inte sökandet som det intressanta, utan snarare att frambringa de korrekta svaren. Han är en trevlig person, som lägger all sin tro till logiken och exaktheten.

David Endicott

David är en ganska så skum filur, han dyker alltid upp med precis vad som behövs när något fattas er i hemmet. Om någonting försvinner så misstänker du direkt David, givetvis skäms du lite för detta. Det är inte rätt att misstro någon baserat på helt grundlösa misstankar. Du har även märkt att det funnits kvällar då David varit helt borta och okontaktbar, som om han befann sig i något slags rus.

Alec Hartwell

Känslan: Tanken: Viljan: Styrkan: Orden:
Ensamhet Varför Upptäcka I tanken Bortom våran sanning

Allt sedan du var liten, ja så länge du kan minnas, har du varit fascinerad av stjärnorna. Var man än befinner sig så finns stjärnorna ändå där, vakandes som lugna eldflugor i nattens himmel. Eftersom du växte upp ute på landet så hade du inte så många vänner, men det bekom dig inte så mycket. Du hade stjärnorna där, de fanns alltid där för att lyssna på dig, trösta dig eller bara skänka dig lugn.

Dina föräldrar, John och Mary Hartwell, var mycket goda föräldrar och tog väl hand om dig. Din far arbetade som skogshuggare och var alltid borta i veckodagarna och kom bara hem till helgerna. Din mor var hemma och tog hand om och höll ordning kring den lilla stuga ute i skogen som ni bodde i.

Du uppfostrades till att fortsätta med det som din far höll på med, skogsbruk. Du skulle inte gå i skola, och hade det inte varit för den där hemska tågolyckan hade du aldrig kommit ifrån det där torpet.

För när du var 10 år gammal så kom en av din fars arbetskamrater hem till er, dig och din mor. Han var tårögd och din mor bad dig vänta utanför medan de pratade. När din fars vän lämnade huset kom din mor ut strax därefter alldeles röd i ansiktet. Hon förklarade gråtandes för dig att din far hade fallit ut framför tåget och skadats så svårt att han dött timmen efteråt.

Kort därefter skickade din mor dig till hennes kusin, Sir Albert Pickman. Din mor ansåg inte längre att hon kunde ta hand om dig, och hon sa att du skulle få det bättre hos honom. Du trivdes ganska bra där, även om det ibland kunde kännas jobbigt med alla påtvingade människor runt om dig.

När du hade bott där ett litet tag kom beskedet från din hemgård, din mor hade begått självmord. Det underliga är att du aldrig reagerade speciellt starkt över det. Du hade visserligen aldrig varit den som hetsade upp sig över något, men att du kunde ta din mors dödsbesked med sådant lugn bekymrade Sir Pickman. Och kort därefter så lät han skicka iväg dig internatskola, det bekymrade dig inte så mycket. Du hade alltid varit medveten om att kunskap var vägen till framgång. Och kunskapen låg nu för dina fötter, redo att insupas.

Du fick även gå till en psykoanalytiker en gång i veckan, du kunde riktigt aldrig förstå varför. Men å andra sidan har du alltid haft det svårt för att förstå dig på andra människor. Inte ens nu när du blev tvingad att gå på internatskolan fick du några riktiga vänner. Det är klart att du ibland var med de andra barnen och lekte, men du fick aldrig ut något av det. Inte på det sättet som du fick ut något av böcker, vilket var en mycket givande relation däremot. Böckerna hade för det mesta svaren på dina frågor och när man tröttnade var det bara att slå igen boken.

När du kom hem från tiden på internatskolan så hade du inte förändrats till det positiva enligt Sir Pickman. Utan snarare blivit värre, men vad brydde du dig om det? Du hade ett enormt bibliotek att utforska i det enorma huset där Sir Pickman bodde.

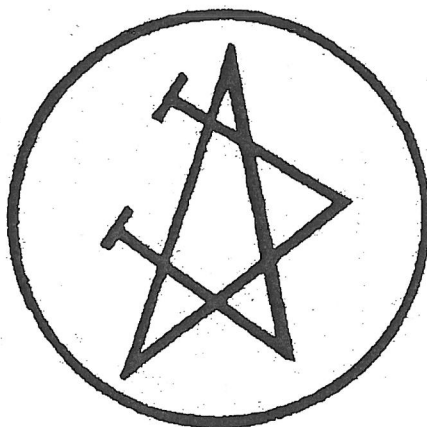
När du fyllt 19 så var det dags för dig att gå på universitet, och herr Pickman sade att han skulle skicka dig till Arkhams universitet, Miscatonic University. Det var inte så långt till Arkham från Kingsport där du bodde, men ändå så ville herr Pickman att du skulle bo i ett studentrum på Miscatonic University. Du hade inte något emot att flytta dit utan gladdes snarare åt det.

20 år gammal flyttade du således till Miscatonic University och påbörjade dina studier i astronomi. Du fick bo tillsammans med fyra andra i ett rum som låg inne i universitetet. En dörr i mängden i den korridor där alla andra inackorderade studenter också bodde. Ni som bodde i rummet studerade alla astronomi och därför var det mycket bra att ni bodde i samma rum, då ni kunde hjälpa åt med studier etc. De fyra andra visade sig vara ganska trevliga och du har faktiskt precis börjat uppskatta andra människor sällskap. Under ett års tid så har du lärt dig att gå ut och dricka öl, samt att konversera överhuvudtaget med andra människor. De andra verkade glädjas åt att "lära upp dig", speciellt Henry och Michael. De verkar på något sätt rivalisera om "ledarskapet" över rummet.

Ni är alla med i samma astronomiska förening och ni brukar studera och ha det trevligt med de andra medlemmarna i föreningslokalen. Föreningslokalen, eller klubbstugan som den kallas är belägen på en höjd en liten bit från Miscatonic. Från stugan har man bra utsikt över Arkham och inget skymmer stjärnhimlen. Du brukar ofta gå dit själv och betrakta stjärnorna för att få lite stillhet och ro.

Ni är ett mycket väl sammansvetsat gäng och utför alltid gruppuppgifter i astronomikursen tillsammans. Visserligen läser de andra mer än bara astronomi, men de koncentrerar sig ändå på uppgifterna ni gör och visar stort intresse.

Du drömmer fortfarande ofta om att stjärnorna talar till dig, precis som du drömde när du var liten. På senare tid har du drömt en mycket intensiv dröm där stjärnorna talar tydligt till dig: Du vandrar genom en labyrinth, varje gång du kommer till en delning av gången så blickar du upp mot stjärnorna. Stjärnorna svarar genom att lysa på den gång som till slut leder dig ut ur labyrinthen. Efter att du har kommit ut så försvinner allting runt om dig och det blir helt svart. En röst talar till plötsligt till dig, det enda som finns där är rösten:
-Den belästa mannen kommer att visa dig den rätta vägen...
Efter att rösten har upprepat detta tre gånger så ser du ett tecken uppenbara sig framför dig:

Detta är allt rösten säger och sedan vaknar du. Du är säker på att det betyder någonting, men du vet inte vad än.

Under det första året har ni alla blivit undervisade av Dr Eric Martell, en mycket kompetent man inom astronomin. Ni är alla överens om hans storslagenhet som lärare och mentor. Nu

under sommaren har ni fått en uppgift av Dr Martell, ett arbete som skall skrivas färdigt innan terminen börjar. Som handledare har ni Dr Martell själv, men ni har inte kunnat kontakta honom på sistone. Ni var alla hemma på varsitt håll under en månad mitt på sommaren. När ni kom tillbaks så gick det inte att få tag i Dr Martell, och han hade inte varit på universitetet på länge när ni frågade.

Ni antog alla att han hade tagit en välbehövlig paus från universitetet och åkt på semester. Han kunde verkligen behöva det, han var extremt innyttad i ett projekt månaden innan ni åkte. Vad det var för ett projekt ville han inte berätta, men han sade att det antagligen skulle visa sig inom en nära framtid.

Men, alldeles nyligen efter att ni kommit tillbaka hörde du och Henry två förbipasserande lärare diskuterade huruvida polisen hade fått reda på något mer om Dr Martells försvinnande. Ni blev givetvis alla fundersamma, men ni bestämde er för att försöka koncentrera er på arbetet då det är essentiellt för kursen.

Det är en fruktansvärt varm sensommar, och ni arbetar mest om nätterna. Dagarna är nästan alldeles för varma för att uthärda i ett vaket tillstånd. Men givetvis måste ni ibland arbeta om dagarna också, då de flesta bibliotek bara har öppet om dagarna.

Arbetet ni håller på med handlar om de viktigaste människorna inom astronomin och de viktigaste framstegen och vändpunkterna. Idag har ni har allihopa bestämt er för att gå till Miscatonics bibliotek och leta efter bra litteratur till arbetet.

Det är olidligt hett och ni har stämt träff på trappan utanför biblioteket, som vanligt kom du först...

Dina vänner:

Henry Wanton - *Louis*

En mycket stabil och beundransvärd person, du fascineras ofta över det motsatta könets dragningskraft till honom. Han har alltid tagit hand om dig, det känns lite som om han ser dig som sin lillebror. Du trivs bra tillsammans med honom, även om du inte alls egentligen är lik honom. Ibland kan du känna avundsjuka över Henrys fysiska styrka, han är till och med ordförande över Miscatonics fäktförening bara efter ett år på skolan. Detta är mycket ovanligt, och han har påpekat detta mer än en gång.

Michael Wilcox - *Figge*

Du har lite svårare för Michael, visserligen så kändes det som han också försökte ta hand om dig mycket i början. Men detta kändes mest som om det var för att bräcka Henry. Du gillar inte riktigt Michaels stil. Han tror att hans pengar kan köpa honom allt. Att vara odräglig mot alla som inte tilltalar honom kommer inte att fungera i längden, det kommer att straffa sig.

Robert Stafford - *Billy*

Robert är hysterisk på många sätt, iallafall om man frågar dig. Han har alltid en fråga att ställa och hans nyfikenhet verkar vara ständigt förnyad. Han har en bestämd åsikt om allt, och har han inte tillräckligt med information för att uttala sig i en fråga så ser han till att skaffa det å det snaraste. Du förundras visserligen av hans skicklighet och precision i studierna, men ibland känns han bara som ett tomt skal som måste fyllas för att inte spricka.

David Endicott - *Johan*

En mycket intressant människa, han verkar ha varit med om det mesta, men till skillnad från vad de flesta skulle göra så skryter han inte om det. Utan han verkar snarare vara tyst om sitt

förflutna, men dra nytta av de kunskaper han har lärt sig när det behövs. Han är på något sätt hemlighetsfull, ändå öppen och rak. Du tycker om honom, han känns alltid som den som dyker upp och räddar situationen för er alla.

Robert Stafford

Känslan: Tanken: Viljan: Styrkan: Orden:
Exakthet Precision Ordning I logiken Bara en sanning.

"Robert Stafford, född 1899. Också student vid Miscatonic University. Astronomi och Fysik med inriktning mot mekanik"

"Goda resultat?"

"Han ägnade nästan all sin tid till studier med resultaten var ändå vacklande. Lärarna beskriver honom som oerhört engagerad. Han var tydligen ofta uppe på institutionen och diskuterade med dem, men han hade svårt för grundkurserna. De tråkade ut honom. Bara engagemang hjälper inte vid tentamen."

"Akademisk bakgrund?"

"Hans far är officer, familjen är bosatt i Louisiana."

Det finns ett svar och vi har fått medlen att finna det. Tanken, förnuftet är de gåvor vi fått. Resten är upp till oss själva. Det börjar klarna nu. Systemet som ligger till grund för universum måste finnas i stjärnorna. Planeters, galaxers, det fallande äpplets rörelser följer alla samma lagar. Universum döljer den vackraste av sanningar, det slutgiltiga svaret. Vi kommer inte att finna det under min livstid, kanske aldrig - men likt en exponentialfunktionen kommer vi oändligt nära x-axeln, symbolen för det okända, utan att någonsin skära den.

För vissa av dem är det skrämmande, men några av oss finner tillfredsställelse i det icke gripbara. Här finner vi det slutgiltiga svaret, kanske till och med Gud.

"Hur beskrivs han av vännerna?"

"Han har inte många, i varje fall inte på fakulteten. Umgängeskretsen utgjordes mestadels av hans rumskamrater."

Bostad?

Som sagt, han bor inackorderad i universitetet i ett rum med fyra andra ungdomar. Han arbetade extra vid universitetets som sekreterare. En ambitiös ung man"

Sällskap?

De säger att han gick ibland på teater med en av lektorernas sekreterare, ms. Emma Siegler. Men det var allt.

Hon är allt, eller skulle vara det om det inte vore för sökandet. De andra vet det inte. Bäst så. Om hon bara visste vad våra kvällar på teatern betyder för mig. Jag borde säga det till henne, men senare, när saker och ting har ordnat upp sig. Hoppas hon inte glider ifrån mig till dess.

De har en aptit på livet och de delar friskt med sig av den vid våra sammankomster på kaféerna. De spelar en viktig roll för mig. De har något många av naturvetarna saknar. Men deras bana är inget för mig, möjligtvis som betraktare vid sidan. Jag har något viktigare framför mina fötter. Om jag bara kunde klara av grundkurserna. Det är inte lätt att hålla modet uppe då studierna kan liknas vid ett fiasko. Vilket slöseri med talang. Jag kommer att visa dem.

"Hade han press på sig hemifrån?"

"Inte mer än andra elever. Han brevväxlade emellanåt med sin mor och yngre broder George. Brodern sökte sig också till den akademiska världen och såg upp till sin storebror. Hela familjen var stolt över sin bildade son. Jag tror inte att han meddelade dem sina resultat."

"Kanske ljög om dem?"

"Ja kanske, men säkerligen inte rakt ut. Troligare som förskönade sanningar. Stafford är ingen lögnare. Han har hög moral och hårda principer."

Fick tillbaka en tentamen idag. Fysik. Godkänd. God marginal. Det börjar vända. Ödet, om det nu finns, ler mot mig nu. Vi hade en intressant diskussion i parken idag, Emma, jag och James och David från konstakademin. Att en god diskussion kan ge så mycket. De sociala aspekterna av det sena 1800-talets måleri är synnerligen fascinerande. Politik brukar inte intressera mig men James och David förklarade med sådan glöd att jag undrar om det verkligen valt rätt bana. Är de måhända bolsjeviker? Borde fråga dem någon dag.

Emma har precis berättat för dig att hon måste åka iväg ett tag för att ta hand om sina föräldrar, då i synnerhet sin mor. Anledning till detta var att hennes mormor gått bort alldeles nyligen.

För all del, du trivs bra med Emmas vänner, men dina riktiga vänner har du närmare dig. Dina rumskamrater på universitetet, Alec, David, Michael och Henry är alla intressanta människor. Framförallt går det att föra en vettig diskussion med, nästan alla av dem.

Ni har bott tillsammans på universitetet under ett år nu och ni har gjort alla gruppuppgifter tillsammans i astronomin. Astronomin är nämligen det enda ämnet ni alla har gemensamt, och du känner att det är både givande och trevligt att jobba med dem. Även om Alec ofta flummar ut lite väl mycket och börjar prata om vetenskap som bedrivs i periferin av den riktiga astronomin. Ibland får du intrycket av att han talar om astrologi istället för astronomi.

Under erat år tillsammans har ni alla blivit undervisade av Dr Eric Martell, en mycket kompetent man inom astronomin. Ni är alla överens om hans storslagenhet som lärare och mentor. Nu under sommaren har ni fått en uppgift av Dr Martell, ett arbete som skall skrivas färdigt innan terminen börjar. Som handledare har ni Dr. Martell själv, men ni har inte kunnat kontakta honom på sistone. Ni var alla hemma på varsitt håll under en månad mitt på sommaren. När ni kom tillbaks så gick det inte att få tag i Dr Martell, och han hade inte varit på universitetet på länge när ni frågade.

Det är en fruktansvärt varm sensommar, och ni arbetar mest om nätterna. Dagarna är nästan alldeles för varma för att uthärda i vaket tillstånd. Men givetvis måste ni ibland arbeta om dagarna också, då de flesta bibliotek bara har öppet om dagarna.

Arbetet ni håller på med handlar om de viktigaste människorna inom astronomin och de viktigaste framstegen och vändpunkterna. Idag har ni har allihopa bestämt er för att gå till Miscatonics bibliotek och leta efter bra litteratur till arbetet.

Det är olidligt hett och ni har stämt träff på trappan utanför biblioteket, du är medveten om att du kommer lite sent, men du har sagt adjö till Emma vid tågstationen.

Dina Vänner:

Alec
Alec Hartwell

En mycket underlig, men ändå trevlig person. Han är mycket underlig i sina resonemang och det tar ofta några dagars betänketid för att finna logik i hans resonemang. Antingen är han ett otroligt geni, eller en virrig drömmare, ingen du tänker fortsätta umgås med direkt

Lövis

Henry Wanton

Henry är trevlig och begåvad, han förstår ditt behov av ordning och reda och ni har ofta haft trevliga konversationer om forskning och vetenskap. Hans hysteriska intresse för idrott har du lite svårt att förstå, han är ju så begåvad intellektuellt, varför skall han förstöra sin kropp med farliga gymnastiska övningar?

Figge

Michael Wilcox

Michael har enbart med hjälp av sina pengar placerat sig på Miscatonic. Du frågar dig ibland vad han egentligen har för motiv med sitt studerande, antagligen är han bara allmänt blasé och behöver något att sysselsätta sig med. Han tror han kan köpa kunskap, vilket är en helt befängd tanke.

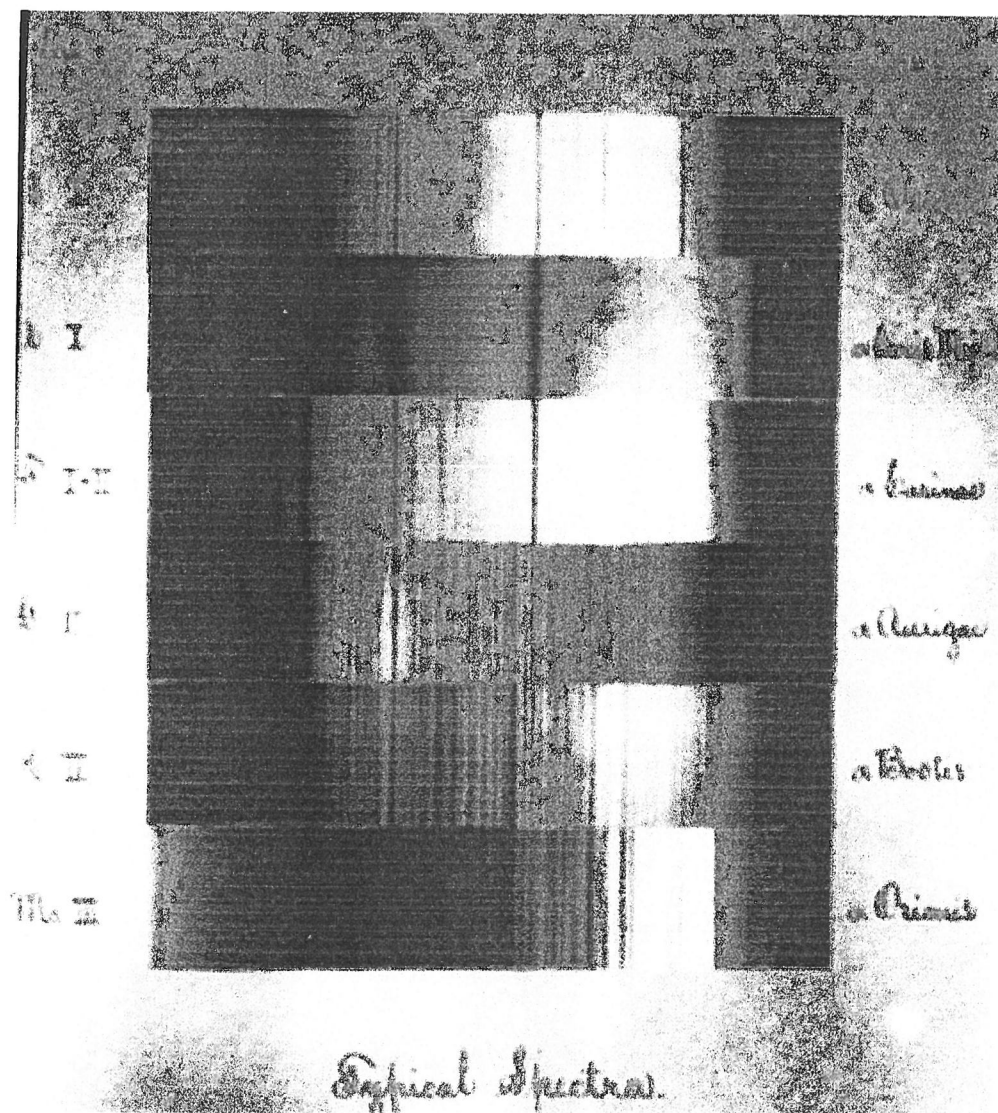
Johan

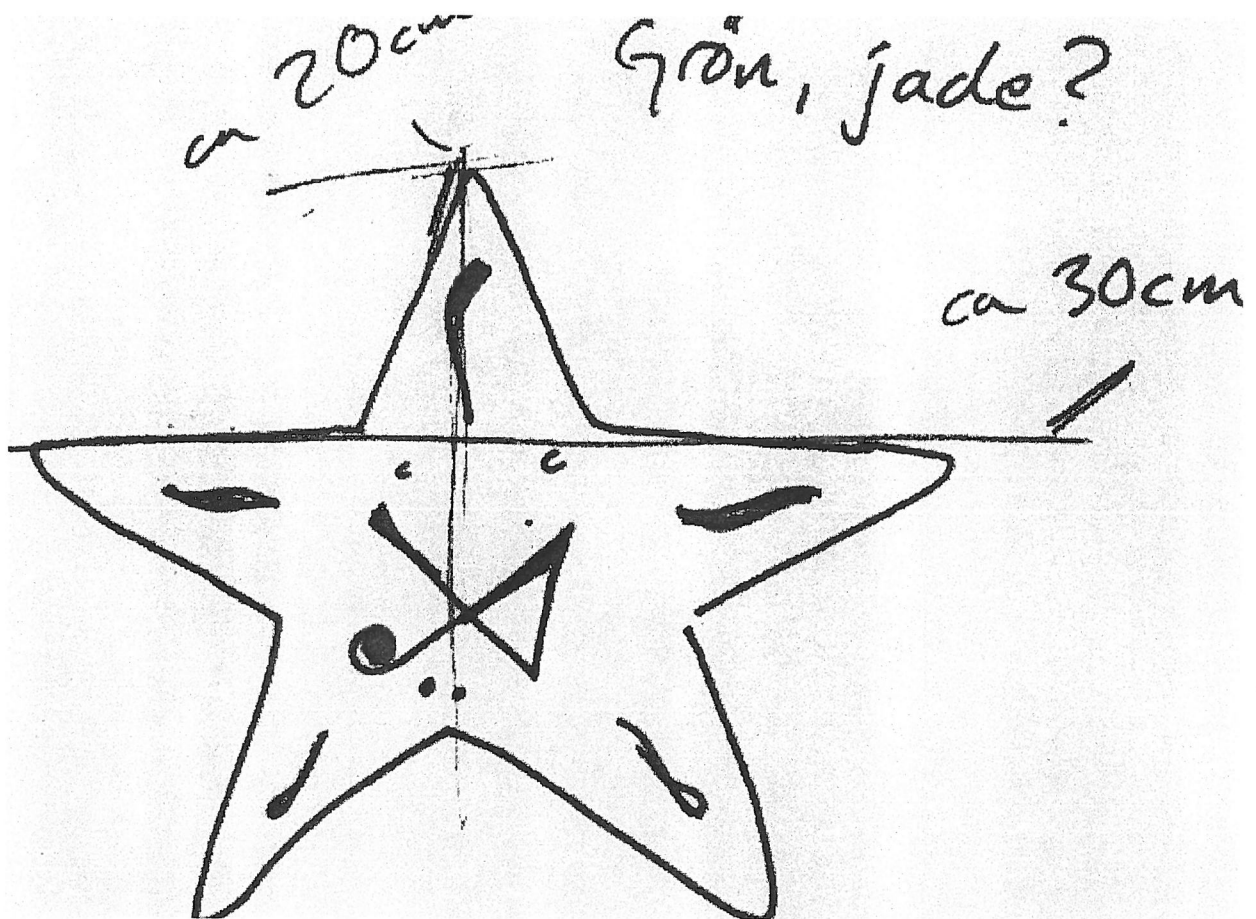
David Endicott

Du har hjälpt David med hans studier sedan ni träffades, han har en märklig överlevnadsförmåga. Att från samhällets botten kämpa sig upp till universitetet är beundransvärt. Dock har du inte mycket till övers för hans skumma sysselsättningar utanför skolan. På senare tid har han verkat väldigt slö och ofokuserad.

KOM IHÄG!
Kontakta Stanley!
FLYTTA UTRUSTNING!

Jag har kommit något alldeles
fantastisk på spåren, en total
sensation. Måhända en
av de största upptäckterna
i vår tid

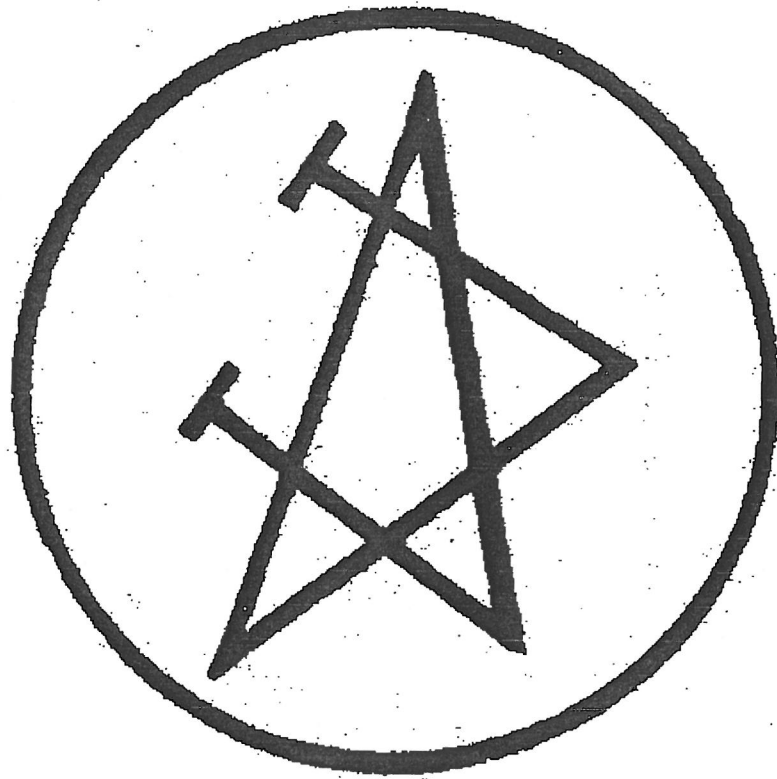

Handout 5

Jag hoppas att detta brev når er i tid, ty jag förmår inte längre leva med döden sittandes bredvid mig. Ni har förmågan att förlösa mig från de helvetets kval jag nu tvingas leva med, ni är de enda jag i skrivande stund vågar anförtro mina fasor åt. Frukten inför döden har tagit skepnad och kretsar nu omkring mig, snart är min tid ute. Det är min uppfattning och högsta önskan att ni ödslar er tid på att frälsa mig och fördriva det onda från min härd. Jag ber på mina bara knän till er att hjälpa mig, Kristus har vänt mig ryggen. Sök mig i min gård, Greyshell Estate, två kilometer norr om dammen, i natt. Ondskans mörker har vänt min syn från solen, dess strålar plågar mina ögon. Om ni inte hör min bön är mitt jordeliv till ända. Gud hjälpe mig.

Er tillgivne

Roger Spratt

$$\begin{matrix} K^2? \\ = \beta, \beta, \gamma \end{matrix}$$

$$\text{hence } \begin{cases} 4,53 \cdot 10^3 = X_1 + 3,134 \cdot 10^3 \\ 679,95 = Y_1 + ? \cdot 10^3 \\ Z = Z_1 + 9,56 \cdot 10^3 \cdot Y \end{cases}$$

$$(E, Y) \approx 74,9225236$$

$$\int_{111}^6 f(x) 3(54/98) \approx \frac{34,375}{3}$$

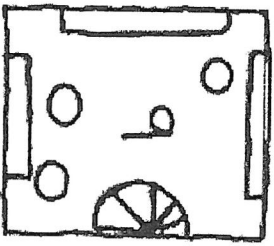
A (ω)

63, 929 1466

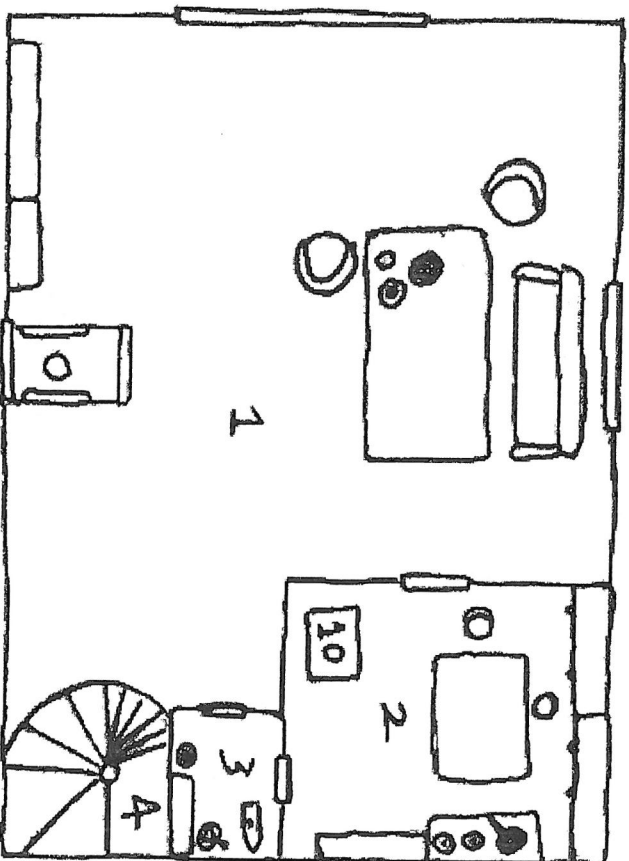
68, 1265535 $\beta^+ \gamma$

$T_{1/2} ?$

$K^+ \rightarrow \mu^+ \nu_\mu$

VINKÄLLAREN

BOTTEPLAN

